

3 февруари 1914 – пожар во театарската зграда во Скопје

На 3 февруари 1914, штотуку адаптираната зграда на некогашниот турски театар во Скопје изгоре до темел. Славниот српски комедиограф Бранислав Нушиќ, основач на првиот постојан професионален театар во Скопје, кој беше инаугуриран непосредно пред тоа (на 27 декември 1913, со изведбата на колажната програма во која доминираше дел од пиесата *Цар Душан*, фрагмент од квазиисториската мелодрама *Крунисување на Душана – 16 април 1346 во Скопје* од Милош Цветиќ), не се откажува од реализација на својот проект. Успевајќи повторно да ја добие поддршката од надлежното белградско министерство, тој и неговиот ансамбл продолжуваат да ги играат своите претстави на повеќе локации во Скопје, но и на турнеите по околните места. Едновремено, во центарот на градот (денешниот плоштад Македонија) забрзано се подига импровизирана дрвена зграда, наречена *Театарска арена*.

1924 – интензивен театарски живот во Штип

На иницијатива на група штипски интелектуалци, есента 1923 во Штип е формирано *Штипско театарско друштво*, во чиишто рамки веќе следната година (1924) ќе биде формирана и театарска школа. Основач на друштвото е гимназискиот професор Душан Будимировиќ, којшто, во текот на три клучни години (1923-1926) ќе се потврдува и како режисер на голем број драмски претстави.

1924 - формиран Балетски кор во Скопје

За потребите на оперетските изведби, мошне популарни кај тогашната публика, управникот на тогашното Народно позориште во Скопје Радивое Караџиќ формира мал балетски кор. Оваа иницијатива, можеби, може да се смета за почеток на балетската традиција во Скопје.

27 јуни 1944 - Формирана партизанска група „Кочо Рацин“

На планината Караорман, формирана е Културно-просветна група „Кочо Рацин“. До ослободувањето на Македонија, членовите на оваа група ќе се движат со партизанските единици, изведувајќи различни приредби со пропаганден карактер. Групата ја раководи Владо Малески.

14 ноември 1944 - симболично формирање на професионален театар во Битола

Др. Милош Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић

Борис Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић

Др. Милош Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић

Др. Милош Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић

Др. Милош Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић, Драгомир Антонијевић

Зграда Националног театра у Београду, пројекат архитекте Бранка Поповића, 1965-1967. (извор: расе

Зорана Кривошевић, глумица у филму „Београдски брод“ (1967). (извор: Вики

Детаљ из филма „Београдски брод“ (1967) са глумцима Зораном Кривошевић и Драгицом